

ΝΕΑ ΕΡΕΥΝΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Η'.

Έν Χανίοις τῆ 16 Μαΐου 1908—Παρασκευή

ΑΡΙΘ. 454

ΑΓΓΕΛΙΑ

Η Διεύθυνσις τῆς «Νέας Έρευνης» σκοποῦσα νά ἀναπληρώσῃ ἑλλείψιν ἐπαισθητῆν παρὰ τοῖς δικηγороῦσι, καὶ ἀνταποκρινομένη εἰς εὐχὴν ἐκφρασθεῖσαν ὑπὸ πλείστον περὶ τὰ δικαστικά ἀσχολουμένων, ἀπεφάσισε τὴν ἐκδοσὶν ἀπὸ τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος «ΝΟΜΙΚΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ». Εἰς τὸ παράρτημα τοῦτο θὰ περιλαμβάνεται ἡ Νομολογία τῶν δύο Ἐφετείων τῆς Νήσου, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς τῶν Χανίων τῆς νέας περιόδου (1907 καὶ ἐντεῦθεν) καὶ συμπληρουμένη διὰ τῆς βαθμιαίας δημοσιεύσεως καὶ τῆς προηγουμένης περιόδου. Τὸ «Νομικὸν Παράρτημα» θὰ ἐκδίδεται δις τοῦ μηνός. Τιμὴ συνδρομῆς δρ. 5 ἐτησίως.

Η «Νέα Έρευνα συμπληρώσασα ἤδη τὸ 7ον ἔτος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς εἰσέρχεται διὰ τοῦ σημερινοῦ ἀριθμοῦ τῆς εἰς τὸ 8ον. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ θεωρεῖ καθήκον τῆς νά ἐκφράσῃ τὰς εὐκρινεῖς εὐχαριστίας τῆς πρὸς τοὺς συνδρομητὰς αὐτῆς εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῶν ὁποίων καὶ μόνην ὀφείλει τὴν ὑπαρξίν καὶ διατήρησιν αὐτῆς. Ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ αὐτῆς ἡ «Νέα Έρευνα» ἔνα ἀποκλειστικόν ἔταξεν ἐαυτῇ σκοπὸν, τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἐθνικῆς ιδέας. Διὰ τοῦτο μεθ' ὅλης τῆς δυνάμεως αὐτῆς ὑπερεμάχησε τῆς πολιτικῆς τῆς Α. Β. Ὑ. τοῦ Βασιλόπαιδος Γεωργίου, διότι ἐν αὐτῇ διέγνωσε διακαῆ πόθον, μέχρι ψυχώσεως ἐξικνούμενον, καὶ εὐκρινῆ προσπάθειαν πρὸς πραγματοποιήσιν τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Κρήτης. Ἡ προσπάθεια αὕτη, ἂν δὲν ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας, ὡς ἀντιστρατευομένη εἰς τὰς βουλὰς τῆς διπλωματίας, ὤθησεν ὅμως ἀναμφισβήτως τὴν Κρήτην πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἐν τῇ ὁδῷ τῆς Ἐνώσεως. Καὶ πρέπει νά ὁμολογηθῇ ὅτι εἰς τὰς ἐντόνους καὶ ἐπιμόνους ἐκδηλώσεις τῶν ἐθνικῶν πόθων τοῦ κρητικοῦ λαοῦ, αἵτινες οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐπέλειψαν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Ἀρμοστείας τοῦ Ἑλληνος Βασιλόπαιδος, κατὰ δὲ τὰς τελευταίας ἡμέρας αὐτῆς προσέλαβον ἄκρως ὀξύν καὶ ἐπικίνδυνον χαρακτῆρα, ὀφείλονται αἱ ἐθνικῆς φύσεως παραχωρήσεις αἱ περιεχόμεναι ἐν τῷ ἑνῷ καθεστῶτι, οἷαι εἶνε τὸ δικαίωμα τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων τοῦ ὑποδεικνύειν τὸν Ἀρμοστήν καὶ ἡ ὀργάνωσις καὶ διοικήσις τῆς πολιτοφυλακῆς καὶ χωροφυλακῆς ὑπὸ Ἑλληνας ἀξιωματικούς. Διότι μόνον τὰ δύο ταῦτα ἔχουσι, καθ' ἡμᾶς, ἐθνικὸν χαρακτῆρα. Ἡ σύστασις τῆς πολιτοφυλακῆς αὕτη καθ' ἑαυτὴν καὶ ἡ ὑποσχεθεῖσα ὑπὸ τῆς διπλωματίας ἀναχώρησις τῶν ἰεθνῶν στρατευμάτων μόνον τὴν ὑπονομίαν προάγουσι, χωρὶς νά ἀ-

ποτελῶσι δεσμούς ἐνωτικούς μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ ὑπερμαχήσασα ἡ «Νέα Έρευνα» ἀπὸ θαθείας πεποιθήσεως τῆς πολιτικῆς τοῦ Ἑλληνος Βασιλόπαιδος, ἐθεώρησε καθήκον τῆς καὶ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς Α. Β. Ὑ. νά ἀμυνθῇ κατὰ τῶν ἐπιθέσεων, ἅς ἡ δημαγωγία ἐνόμισεν ὅτι ὄφειλε νά διοργανώσῃ κατὰ τῆς πολιτικῆς ταύτης, εἰς αἰσθητὰ δὲ καθήκοντος καὶ οὐχὶ εἰς διάθεσιν ἐριστικῆν δέον νά ἀποδοθῇ ἡ στάσις τῆς «Νέας Έρευνης» κατὰ τὴν τελευταίως προκληθεῖσαν δημοσιογραφικὴν συζήτησιν ἐξ ἀφορμῆς τῆς περὶ προσεχοῦς ἀνακλήσεως τῶν διεθνῶν στρατευμάτων ἀνακοινώσεως.

Φρονούμεν ἐν τούτοις καὶ ἡμεῖς ὅτι ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ παρελθόντος δὲν δύναται νά ἔχῃ σήμερον καμμίαν χρησιμότητα. Καὶ ἀπρόκλητοι δὲν θὰ ἐπανέλθωμεν. Ἀσάφει δὲ παρελθόν νά τὸ κρίνῃ ἡ ἱστορία, ἐάν δέ τις συναίσθανεται ἑαυτὸν ἀμαρτήσαντα, ἅς ἐργασθῇ ὅπως ἐξιλεωθῇ εἰς τὸ μέλλον.

Ἄς πιστεύσωμεν ὅτι ὅλοι οἱ Κρήτες ὑπὸ ἴσης ἐμπνέονται φιλοπατρίας καὶ ὑπὸ ἴσης ἀνυπομονησίας ὅπως ἰδῶσι τὴν πατρίδα τῶν ἡνωμένην μετὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἅς εὐχρηθώμεν ὅπως τὸ ἄμεσον μέλλον εὖρη αὐτοῦς συνησπισμένους καὶ εὐκρινεῖς συνεργαζομένους ὑπὸ τὴν ἔμψυκτον καὶ συνετὴν διεύθυνσιν τῆς Α. Ἐξ. τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ, ὅπως φέρωσιν εἰς ταχὺ πέρασ τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον συνεχῆς καὶ ἐπίμονο; ἐργασία τῶν γενεῶν προήγαγεν εἰς ὃ σημεῖον σήμερον εὐρίσκειται.

ΔΕΝ γνωρίζομεν ἐάν καὶ κατὰ πόσον ἔχονται βραχυμότητος αἱ διαδόσεις, αἵτινες παριστῶσι τοὺς συμπατριώτας ἡμῶν Μουσουλμάνους, ὡς θαρέως φέροντας τὴν εὐρωπαϊκὴν ἀπόφασιν περὶ βαθμιαίας ἀνακλήσεως τῶν διεθνῶν στρατευμάτων, ὡς διαμαρτυρηθέντας διὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην καὶ ὡς μελετῶντας νά προβῶσιν εἰς διαθέματα σοβαρά, ὅσα ἡ παραίτησις τῶν ἐν τῇ Βουλῇ ἀντιπροσώπων τοῦ μουσουλμανικοῦ πληθυσμοῦ πρὸς ἐκδήλωσιν τῆς δυσαρσελείας τῶν. Νομίζομεν ὅτι ἡ βραχυμότης τῶν εἶναι ἐντελῶς ἀδικαιολόγητος ἐπὶ τῆς προκειμένης περιστάσεως. Ἀπὸ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς κρητικῆς αὐτονομίας ὑπὸ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς ἐκκενώσεως τοῦ κρητικοῦ ἐδάφους ὑπὸ τοῦ σουλτανικοῦ στρατοῦ ἤτο προδεδικασμένον ὅτι εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ ἐφθάνομεν. Τὰ εὐρωπαϊκὰ στρατεύματα καταλαβόντα τὴν Νῆσον μετὰ τὴν ἀνοσιβίαν τοῦ στρατοῦ τοῦ Συνταγματάρχου Βάσου καὶ παραμείναντα ἐν αὐτῇ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ, ἤτο προφανές ὅτι δὲν ἤτο δυνατόν νά παραμείνωσιν οὐτ' ἐπ' ἀόριστον, οὐτεὲπ' ἀπειρον εἰς τὴν Κρήτην, καὶ ὅτι μίαν ἡμέραν θὰ ἀπῆρχοντο. Ἡ ἡμέρα αὕτη συνεδέθη ὑπὸ τῆς διπλωματίας πρὸς τὴν ἐξασφάλισιν αὐτῶν τῶν μουσουλ-

μάνων, γινώσκουσι δὲ κάλλιστα οἱ συμπατριῶται ἡμῶν, ὅτι ὁ ὄρος οὗτος ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἐξηρτήθη ἡ ἀναχώρησις τῶν εὐρωπαϊκῶν στρατευμάτων, ἐπληρώθη ἤδη. Ἐπρεπεν ἐπομένως νά προβλέπωσι τὴν ἡμέραν ταύτην, καὶ οὐτε νά ἐκπλαγῶσιν, οὐτε νά ταραχθῶσιν ὄφειλον ἐκ τῆς εὐρωπαϊκῆς ἀποφάσεως.

Ἄλλ' αἱ ἐνέργειαι, εἰς ἅς λέγεται ὅτι προβαίνουσιν ὅπως ἐκδηλώσωσι τὴν ἀπαρσελείαν τῶν, καὶ αἱ ἀποφάσεις τὰς ὁποίας λέγεται ὅτι μελετῶσι νά λάβωσι δὲν ν μίζομεν ὅτι ἐμπνέονται ἀπὸ πνεῦμα πρακτικότητος. Ἐνδεχομένη παραίτησις τῶν μωαμεθανῶν βουλευτῶν ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος καὶ ἀποχὴ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ νά παρακάνηται μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ κρητικοῦ λαοῦ, ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἀπόκρουσιν τῆς ἰσοπολιτείας, ἣν τὸ πολίτευμα τοῖς χορηγοῖ. Τοιαύτην ἀπόρριψιν τῶν πολιτικῶν δικαιοματῶν, τὰ ὁποῖα χορηγεῖ αὐτοῖς ἡ ἐλευθερωθεῖσα κοινὴ πατρις, εἶναι ἀδικαιολόγητος εἶναι δὲ πρωτοφανῆς ἴσως εἰς τὰ χρονικά τῆς ἱστορίας τῶν λαῶν. Ἡ τυχὸν πραγματοποιήσις μιᾶς τοιαύτης σκέψεως θὰ ἀπεδείκνυεν ἀεὶ ὅτι οἱ μωαμεθανοὶ συμπατριῶται ἡμῶν ἀδυνατοῦσι νά ἐξοικειωθῶσι πρὸς τὴν νέαν κατάστασιν καὶ νά παρακολουθήσωσιν αὐτὴν ἐν τῇ προβλεπομένη ἐξελίξει τῆς. Ὅτι διὰ τῆς στάσεως τῶν ταύτης θὰ δυνηθῶσι νά δημιουργήσωσι δυσχερείας δὲν πιστεύομεν ὅτι εἶναι δυνατόν νά τὸ φαντάζονται. Καὶ ἐάν παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι οἱ συμπατριῶται ἡμῶν, παρ' ὅλας τὰς ἐπιδαφιλουμένους εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τῆς Πολιτείας περιποιήσεις, παρὰ τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν ἣς ἀπολαύουσι καὶ ἣν εὐδ' ἐν τῇ Τουρκίᾳ καταφεύγοντες εὐρίσκουσι, ἀδυνατοῦσι νά ἐξοικειωθῶσι πρὸς τὴν ἰδέαν τῆς ἰσότητος καὶ τῆς μετὰ τῶν Χριστιανῶν ἀδελφικῆς συμβιάσεως, τίποτε ἄλλο δὲν ὑπολείπεται εἰς αὐτοὺς παρὰ νά ἀλλάξωσι πατρίδα καὶ νά ἀναζητήσωσι εἰς ἄλλην χώραν ἐδαφὸς προσηρότερον ὅπως ζήσωσι. Οἱ Χριστιανοὶ μετὰ λύπης θὰ ἰδῶσιν αὐτοὺς τυχὸν ἐκπατριζομένους, δὲν δύναται ὅμως καὶ νά ἀνεχθῶσιν ὅπως μία ἀντιδραστικὴ μειονότης ἀνακόπτει ἐπ' ἀπειρον τὴν πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἔρπον τοῦ κρητικοῦ λαοῦ.

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΟΥ Α' ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΑΥΤΟΥ

Ἡ ἐκφραστὴς παρὰ τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ καὶ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ τόπου εὐχάρεια πρὸς τὸν Διοικητὴν τοῦ 1ου Ταγμάτος κ. Ρωστέτην καὶ διὰ τούτου πρὸς τοῦ λοιποῦ; ὑπ' αὐτὸν ἀξιωματικούς καὶ ὑπαξιωματικούς, δικίαια ἀμοιβῆ τῶν ἀετῶν καὶ ὑπερἠρωθῶν κόπων οὔ; οὔται κατέβηλον πρὸς ἐκγύμνασιν καὶ ταλεῖαν ὀργάνωσιν τοῦ σώματος τούτου, εἶναι ἡ ἐπί-

σημος συμπύτης τῆς Κρήτης καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐκδήλωσις τῶν πλημυρούτων τὴν κερδίαν παντός Ἑλλήνος; αἰσθημάτων ἐκτιμήσεως καὶ λατρείας πρὸς τε τὸν ἀκέραιον Διοικητὴν καὶ τοῦ λοιποῦ; ἀξιωματικούς καὶ ὑπαξιωματικούς.

Ἡ ἐκτελεσθεῖσα ὄντος ἐντό; σμικροῦ ἐργασίᾳ τῆς στρατιωτικῆς ὀργανώσεως καὶ ἠθικῆς παιδαγωγώσεως, ὀφείλεται κυρίως; πρὸς τῇ ἀγαθῇ φύσει τοῦ παρελθόντος ὕλικου; εἰς τὸν εὐθεὸν ζῆλον καὶ τὴν πλήρη αὐταρκήτησιν μεθ' ἣς ἐργάσθησαν οἱ ἐκ τῆς μητρῆς Ἑλλάδος; κατελθόντες κ. κ. ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοί.

Τὸ αὐτῆρον καὶ ἐν ταῦτῳ μετῴχιον τοῦ χαρικτήρος τοῦ κ. Διοικητοῦ ἡ γλυκύτης καὶ πατρικῆ ἀγάπη πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἄνδρας, ἀρεταὶ κληροδοτηθεῖσαι αὐτῷ παρὰ τῶν ἐνδόξων προγόνων του, κατῳρθῶσι νά μετῴξωσι τὸ ἀτιθάσσόν πῶς τῶν ἐκ τῶν διαμερισμάτων τούτων ἄνδρῶν τῆς Πολιτοφυλακῆς μέχρι τοῦ σημείου ὅσπερ νά δεσμεύῃ εἰς πᾶν του νεύμα καὶ πρὸς τὴν ἀντιπροσώπων.

Ἄλλ' ἀγαποῦν ἄν πατέρα του ἠκούσθη πλείστα; λέγων ὁ κ. Διοικητῆς «...εἰς ἡμᾶς πρὸς τὴν ἐπιπέσειν μου τὸ ἐρύθημα τῆς αἰδοῦς ἀναφαίνεται ἐπὶ τῶν παρεῶν του... νῆπεθῶμεν νά εἶχον ὑπὸ τὴν Διοικήσιν μου ἐν τοιοῦτον Σύνταγμα...»

Καὶ ἀληθῶς πατρικὴν ἀγάπην τῆς φρουρῆς πρὸς τὸν φιλότιμον στρατιωτικὸν καὶ ἀληθῆ πατριώτην κ. Ρωστέτην οἱ ὑπ' αὐτὸν ἄνδρας, ἀγάπην τοιαύτην ὅσπερ εἰς οὐδὲν νά λογιζῶνται τὸν θάνατον πρὸ τῆς ἐπιπέσεως του.

Ἡ ἐξῴφωσις ἦν τὸ ἡμέτερον Ἔθνος, ἐν τῷ προσώπῳ τῆς ὀρχῆς ταύτης τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν ἤρατο πρὸ τῶν ὀμμάτων παντός τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, ὀφειλομένη κατὰ τὸ πλείστον εἰς τὴν προθυμίαν τοῦ κ. Διοικητοῦ καὶ τὸν ὑπ' αὐτὸν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν θέτει αὐτοῦ; ὑπεράνω πύτης; ἐκτιμήσεως; σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης.

Ἡ ἡκοινῆ ἐν Κρήτῃ γνώμη πρὸς τῇ ἐκφράσει τῶν θερμῶν συγχαρητηρίων πρὸς τὰ εὐγενῆ τῆς μητρῆς Ἑλλάδος; τέκνα ἐπεύχεται ἵνα ἐντό; σμικροῦ ὑπὸ τῆς πτυχῆς τῆς κυνολοεῦκου τῶ ὀργανῶν τῆς ἡμερῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ νικηφόρον διακδικήσῃ καὶ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου τὴν πατρίδα.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΡΙΝΟΜΕΝΟΙ

[Ὁ διακεκριμένος Γάλλος φιλέλληνας κ. Μπρέλ, δημοσιεύει εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Γενεύης» σερῶν ἄρθρων περὶ τῶν συγχορῶν Ἑλλήνων, ἐξ ὧν μεταφέρομεν τὰς μᾶλλον ἐνδιαφερούσας περιχοπὰς:]

«Οἱ Ἕλληνες; λέγε ἔχουσι φιλοφροσύνην ἑαυτοῦ; Ἐπὶ παιδικῆ; ἠλικίᾳ; ζήτουσι νά μανθῶσιν εἰς; οὐδὲν μέρο; τοῦ κόσμου εἶνε τόσον διαδεδομένη ἡ δημοτικὴ ἐκπαίδευσις; εἰ; οὐδὲν μέρο; τοῦ κόσμου ὁ μαθητῆ; εἶνε προσηκτικώτερο; εἰ; τὰ μαθήματα του. Τὰ τέκνα του λαοῦ καὶ ὅταν ἀπασθῶσιν ἐπάγγελμα τι φοιτῶσιν εἰ; τὰ; ἐσπερινὰ; σχολὰ; διὰ νά συμπληρώσωσι τὴν πνευματικὴν μόρφωσιν. Ἀλλὰ; Κυβερνήσι; διδασκαλοὶ ἀμειλῶνται εἰ; θλαί; ὡ; πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν. Ἡ ἑλληνικὴ νοελία θυκκυλιζομένη ἀπὸ τὰ ἄσματα τῶν ποιητῶν καὶ γαλλοῦχομένη ὑπὸ τῆς ἀρχαίας καὶ τῆς νεωτέρας ἱστορίας; λαμβάνει οὕτω πρῶτη αὐτῇ συνείδησιν τοῦ παρελθόντος; μεγαλείου τῆς χώρας; τῆς μεγάλης ἐκπολιτιστικῆς ἀποστολῆς; τὴν ὁποῖαν ἔχει ἀκόμη νά συμπλη-